Paul Goma *Paris 1 iulie*

2002

Şocul de la 11 septembrie 2001

Şi dacă aş spune tare ceea ce se doar şopteşte:

«La 11 septembrie (2001) s-au înfruntat două anticulturi: americană şi jihadă - cea care se revendică de la islam, însă este împotriva preceptelor Coranului»?

Aş fi tratat de antiamerican, de antiarab - ba chiar de terorist! Am fost-sânt-voi fi, alternativ-simultan: antisemit şi jidovit, antirus şi rusofil, anti-român şi basarabean xenofob...

Am auzit şi dinspre Bucureşti ecouri provenind din Franţa, Germania, Anglia (însă nu şi din Italia, Spania, Portugalia - oare de ce?) sub forma de indecent răcnet de solidaritate:

«De la 11 septembrie sântem cu toţii americani!»

Servilism dezgustător, secreţie de turmă. Un occidental isteric a parafrazat celebra zicere a lui John Kennedy: «Sunt [şi eu] un berli-nez» (el îşi exprima solidaritatea cu locuitorii Berlinului, parte ostatici ai ruşilor, parte robi ai ruşilor), după el s-au grăbit să zbiere în cor toţi frustraţii occidentali ai căror părinţi erau nostalgici ai luptei pentru pace în Vietnam; după ei, laie, culturaleţii noştri dâmboviţelini, altfel politologi, futurologi, astrologi, americanologi, bursieri şi postulanţi.

Poţi să-ţi exprimi compasiunea faţă de cineva care a suferit o grea pierdere - de obicei legată de moarte; în nici un caz nu poţi pretinde că "eşti şi tu", fie mort, fie fratele-mama-fiul mortului. Aşa, pentru că nu e logic, nici corect. Şi nici decent.

Data de 11 septembrie poate constitui o piatră de hotar - însă nu fiindcă "de la 11 septembrie ' noi, ne-americanii, am fi devenit fulgerător americani, ci pentru că atunci, ei, prietenii noştri, americanii, au primit o lovitură cumplită, neaşteptată: pentru întâia oară în scurta lor istorie au aflat ce înseamnă ca tu, *civil, să fii atacat, din cer, pe solul naţional* (Pearl Harbour: undeva, pe o insulă, departe, în spaţiu - şi în timp...). Ei se credeau cei mai buni, cei mai drepţi; cei mai cinstiţi, cei mai harnici; cei mai inteligenţi, cei mai generoşi; cei mai morali şi cei mai iubiţi dintre oamenii de pe întreaga planetă - şi, dintr-odată...

Două au fost întrebările-imprecaţie rostite de americani în direcţia Divinităţii:

«Doamne, de ce m-ai pedepsit *pe mine,* de ce mi-

ai făcut *mie* asta?» - ceea ce se traduce prin: Dumnezeu mă bătuse *doar pe mine, american, numai mie* îmi făcuse "asta" - ceea ce era nedrept;

«De ce ne-au făcut [ei] asta, nouă, care *îi ajutăm şi-i iubim?* De ce *au început să ne urască,* dintr-odată, de ce au devenit ingraţi - noi ne-am dat de două ori sângele, în secolul trecut, pentru cauza lor, noi le-am trimis ajutoare alimentare, medicale, de fiecare dată când *s-a* putut...» - impersonalul viza ne-ajutorul faţă de comunităţi şi ele, nefericite, dar aflate sub controlul Chinei şi al URSS.

în deceniile trecute când Europa Occidentală era scăldată în sânge de pe urma acţiunilor terorismului de stânga (Brigăzile Roşii în Italia,

Armata Roşie în Germania), americanii se arătau miraţi-indignaţi că autorităţile locale nu sunt în stare să lichideze bandele care compromi-teau vacanţele culturale ale cetăţenilor americani; când terorismul islamic (în fapt: diversiunea guvernului comunisto-militarist algerian) a însângerat Franţa, americanii - şi nu doar turiştii, ci şi gazetarii şi oamenii de afaceri - nu încetau de a trata statul şi poliţia franceză de incapacitate patentă, ba chiar de complicitate cu teroriştii, ameninţînd cu denunţarea unor contracte comerciale... Fiindcă erau siguri: la ei, în America aşa ceva era de neconceput - America fiind o fortăreaţă inexpugnabilă, păzită zi şi noapte de armata cea mai puternică - ce să mai vorbim de atotştiitorismul, de eficacitatea poliţiilor FBI şi CIA...

Şi a venit 11 septembrie. în loc să caute **motivele** agresiunii (printre ele: Palestina), au acuzat Cerul de nedreptate la adresa lor.

Anticultura americană în splendoarea ei analfabetizatoare a primit o lovitură cumplită de la o (sau: de la cealaltă?) anticultura, barbari-cultura dimpotrivă: cea vehiculată de câţiva arabi supra-bogaţi, supra-occidentalizaţi. Jihad: un număr restrâns de indivizi, nu mai mulţi gândiseră şi impuseseră *teroarea* Revoluţiei Franceze şi a celei Bolşevice.

S-a spus mereu că secreţia "gândirii" terorismului benladenist ar fi expresia "maselor largi de musulmani umiliţi de creştini, colonizaţi de occidentali"- de acolo s-ar trage ranchiuna tenace a lumii a treia. Numai că "masele de musulmani' nu arătau spre America - ci spre Palestina. în acest sens, ceea ce li se întâmplă Palestinienilor din partea Israelienilor - cu suţinerea, complicitatea, chiar cu îndemnul americanilor - poate fi considerat, nu atât *cauza* (deşi, de la venirea lui Sharon la afaceri...), ci pretextul; mai corect: aZffoiu/jihadiştilor:

«Iată cum îi pedepsim noi pe persecutorii fraţilor palestinieni»...

Bineînţeles, nu soarta palestinienilor umiliţi, spoliaţi, alungaţi de pe pământul lor, băgaţi în sârme, masacraţi de tancurile, helicopterele, avioanele de vânătoare (americane) israeliene le stă la inimă benlade-niştilor - dovadă: în răzbunarea lor oarbă nu au vizat Tel Avivul, ci New Yorkul; nu au atacat nave de război israeliene - ci americane... în ochii acestora, Americanii sunt inamici, nu pentru că susţin Israelul în toate acţiunile sale teroriste împotriva băştinaşilor palestinieni, ci pentru că le sunt rivali pe terenul anticulturii. Şi mai ales fiindcă ei, americanii au fost, nu doar "alfabetizatorii" lor, individual, ci fabricanţii

terorismului antioccidental.

în secolul nenorocit care a trecut, XX, Rusia a fost puterea cea mai destructivă, cea mai nocivă;. America, în ochii noştri naivi: îngerul Păzitor, Arhanghelul Salvator. în ultimul război mondial i-a salvat de Hitler pe francezi, pe italieni, pe belgieni, pe englezi - dar nu şi pe polonezi şi pe cehoslovaci - de ce? Simplu: fiindcă Hitler murise -trăiască Stalin! Pe noi, românii, dacă americanii nu ne-au persecutat altfel decât bombardîndu-ne, mai ales în Duminica Paştelui 1944, nici nu ne-au ajutat atunci când aveam nevoie de ei şi îi aşteptam să-şi onoreze promisiunile. Ba, în cazul Ungurilor, în 1956, neintervenţia lor, a avut valoare de *complicitate cu Sovieticii* la strivirea insurecţiei.

înapoi la terorismul impropriu numit: "arab":

acesta, cronologic,

a început cu Iranul, comunitate ne-arabă - doar islamică. Ura iranienilor împotriva americanilor nu a fost ura musulmanilor împotriva creştinilor, ci a unei ţări împotriva altei ţări (America) - care dădea ajutor duşmanului ei de moarte: Irakul. Fundamentalismul homeynist a pornit de la conflictul religios dintre şiiţi şi sunniţi, a alunecat la un conflict (aparent) între musulmani şi creştini - dar nu a fost decât unul economic, în care "găina" a fost (şi este, în continuare): *petrolul.*

Are să mi se reproşeze iar obsesia petrolului: am vorbit repetat de *petrol* ca armă de şantaj pe care ***trebuia*** să o folosească România întru apărarea fiinţei naţionale şi a unităţii teritoriale, în 1939-40, faţă cu Hitler-Stalin. După şase decenii, care a rămas cauza convulsiilor, chiar a războaielor din Kuweit, Irak, Afganistan, implicarea Pakistanului, a Turciei, interesele-vitale în Caucaz şi în Asia Centrală? *Petrolull*

Pentru petrol, Americanii fac orice - şi contrariul.

Numai nişte comentatori (ba chiar istorici) fără memorie nu ştiu de unde să-i ia pe Diavolii, pe reprezentanţii Imperiului Răului (cum le zice cultivatul preşedinte actual, Bush junior) ca Homeyni, Saddam, Ben Laden. Cum, de unde ?- dar *toţi aceşti duşmani-de-moarte ai "civilizaţiei albe", ai americanilor au fost fabricaţi de... americani, au fost inventaţi de americani.* Iar ei, "ingraţii" se întorseseră împo-triva Pygmalionului şi Stăpânului lor! CIA îl susţinuse şi îl ajutase şi pe Massud, în Afganistan - dar numai atâta vreme cât acesta lupta împotriva Ruşilor (cu care Americanii erau atunci în conflict). De cum a început Marea Fraternitate Americano-Rusească, iar Massud a devenit incomod, la cererea lui Puţin pe lângă Bush, Americanii l-au lăsat din braţe pe eroul luptei antiruseşti şi se poate spune că CIA 1-a dat pe mâna *talibanilor - pe care tot americanii îi fabricaseră* - cu puţin înainte de a-i declara "Diavoli!" - iar aceştia l-au asasinat în linişte.

Terorism... Cine vorbeşte de *terorism:* teroriştii!

în Franţa ocupată autorităţile de la Vichy, colaboraţioniste, îi numeau "terorişti" pe acei francezi patrioţi care se manifestau împotriva ocupantului german; în România ocupată de ruşi, în 1944, autorităţile colaboraţioniste îi numeau "terorişti" pe acei patrioţi români care luptau împotriva ocupantului sovietic şi a slugilor lor băştinaşe; erau oare numiţi altfel decât "terorişti" - începînd din acelaşi nenorocit an 1944 - balticii, polonezii, ucrainenii care luptau împotriva ocupantului rus?; nu erau tot atunci "terorişti", în gura rusului ocupant, basarabenii şi

bucovinenii? Dar acum - adică în ultimul deceniu - cum le-au spus cecenilor Elţîn, Puţin - nu "terorişti"? Nu le spun chinezii tibetanilor - de, iată, 50 ani: "terorişti"? Nu le spuneau sârbii lui Miloşevici albanezilor din Kosovo - care luptau pentru recăpătarea drepturilor legitime, furate în 1989 - tot "terorişti"?

în Palestina înainte de 1948 cine erau "teroriştii"? Evreii care luptau împotriva englezilor pentru a avea un loc sub soare, printre ei viitori prim-miniştri ai statului Israel: Menahem Beghin, Itzak Shamir... însă de cum Evreii au pus stăpânire pe Palestina, cum "terorişti" au devenit... alţii, ceilalţi, luptătorii pentru pământul natal, casele, livezile, demnitatea: Palestinienii (care, din punctul de vedere al

dreptului-pământului au cel puţin tot atâtea temeiuri ca şi recenţii-evrei, până ieri "revoluţionari internaţionalişti, altfel cetăţeni sovietici" deveniţi fulgerător şi naţionalişti şi mistici şi xenofobi şi partizani ai apartheid-ului şi constructori emeriţi ai Zidului (Ruşinii) Ierusalimului, într-adevăr: este vorba de înfruntarea a două anticulturi; de lupta între două barbarii; de ciocnirea între două variante ale *terorismului:* cea de-stat a imperialismului americano-ruso-chinezo-israelian care, nu-i aşa, "face baraj extremismului" şi varianta geamănă, benladenistă.

Nu este lipsit de interes să recapitulăm: care state şi-au dat mâna, pentru a lupta împreună împotriva *terorismului?* (s-a uitat întâlnirea de la Pekin în care trei siniştri clowni-dictatori-terorişti: american, rus, chinez jurau că vor combate... terorismul?) - însă, în "probleme secundare" se opun cu o îndârjire demnă de o cauză cu adevărat bună:

1. în chestiunea interzicerii emisiunilor de oxid de carbon care atacă pătura protectoare de ozon, astfel modificînd climatul planetei, generînd deja catastrofe "naturale" (inundaţii, secete) - cine s-a opus şi se opune tentativei de salvare a pământului nostru? Statul aflat în fruntea campaniei... antiteroriste, campionul poluator: USA!;
1. în chestiunea interzicerii fabricării şi vinderii minelor antiper-sonal (cele care au schilodit şi continuă să rupă picioarele a milioane de fiinţe oameneşti - cu precădere copii - în Afganistan şi în Kosovo, în Cambodgia, în Angola, în Liberia) cine se opune acestui terifiant instrument de teroare exercitat asupra nevinovaţilor, a civililor? Exact Statele aflate în Concordia Mondială împotriva Terorismului: USA, Rusia, China, Israel - şi Coreea de Nord;
1. în legătură cu înfiinţarea Curţii Penale Internaţionale (după aceleaşi principii ca şi Tribunalul de la Ntirnberg), care să-i judece pe cei vinovaţi de crime de război, crime împotriva omenirii, genocid, sclavaj, deportare, viol... - cine i se opune? Bineînţeles: USA, Rusia, China, Israelul! La ce ne-am fi aşteptat: să fie de

acord călăii cu
propria-le pedepsire?
A murit URSS? Trăiască USA! Avea dreptate tata când spunea: «Americanii se deosebesc de ruşi doar prin numărul stelelor de pe drapel».

Mulţi sunt aceia care contestă termenul de *anticultură* aplicat americanilor şi, pentru că tot sântem noi literaţi, explică:

«O comunitate care a dat scriitori ca Poe, Pound, Hemingway, Faulkner nu poate fi anticulturală».

La care orice alfabetizat poate replica:

«O comunitate care a dat scriitori ca Goethe, Schiller, Heine, a putut foarte bine să-i alunge din ţară pe mulţi scriitori şi să le ardă cărţile, să ardă oameni; o comunitatea care a dat scriitori ca Puşkin, Gogol, Tolstoi, Dostoievski, a putut foarte bine să ardă cărţi, să-i împuşte pe loc pe scriitori, ori să-i trimită la moarte sigură în gulag. Fiindcă - din păcate - nu există legătură între *literatură* şi *cultură.*

Literatură - bună - au şi românii... Cât despre cultură...

Paul Goma